

Nr 1047

Av herr Berndtsson m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 95, angående riktlinjer för jordbrukspolitiken m. m.

(Lika lydande med motion nr 848 i Första kammaren)

I proposition nr 95 angående riktlinjer för jordbrukspolitiken framhålles bl. a., att tillkomsten och fortvaron av stödjordbruk ej längre bör främjas genom ekonomiskt stöd från statens sida och att såsom stödjordbruk i detta sammanhang bör betraktas även deltidjordbruk, vars innehavare har sin huvudsakliga sysselsättning utanför jord- och skogsbruksnäringen.

Otvivelaktigt är det för närvarande så att den typ av jordbruk med två, tre eller fyra hektar åker, som tidigare kallats stödjordbruk eller arbetar-småbruk, fortsättningsvis inte kommer att spela någon särskilt stor roll. Därom vittnar den pågående utvecklingen. Men samtidigt övergår allt fler och allt större jordbruk till att fungera som deltidjordbruk. Även vid en relativt stor slättbygds gård utan animalisk produktion kan ägaren ha svårt att få sysselsättning under vintertid. I skogsbygder är ju praktiskt taget alla jordbrukare med egen skog deltidarbetare från ren jordbrukssynpunkt. Om i vissa fall ägarförhållandena är sådana, att det inte finns skogsarbete på den egna fastigheten men väl i annan närbelägen skog, så bör denna inkomstkombination kunna godkännas. Saken blir inte annorlunda om ett jordbruk drives extensivt och ägaren tar anställning i industri eller anläggningsarbete. Deltidjordbruken representerar en form av elasticitet hos näringslivet och rörlighet hos arbetskraften som det från det allmännas sida finns all anledning att slå vakt om. Man bör enligt vår mening räkna med deltidjordbruken både som övergångsform och i viss utsträckning även på längre sikt.

För den närmaste framtiden finns det speciellt starka skäl att bevara lämpliga deltidjordbruk. Därigenom bevaras mera öppen bygd. Därmed ges också tätorternas befolkning möjlighet att utnyttja landsbygdens rekreations- och trivselsvärden. Vidare undviker man genom bevarande av deltidjordbruken att behöva plantera skog på åkerjord, som i framtiden kan behövas för växtodling. Över huvud taget bör kombinationen jordbruk och skogsbruk samt annat kompletteringsarbete i hela den utsträckning som de ekonomiska och praktiska möjligheterna medger tas till vara. För stora delar av våra landsbygdsområden är detta ett livsvillkor.

För närvarande utgår statsanslag för plantering av skog på åkerjord som definitivt skall tas ur jordbruksdriften. Det finns minst lika stor anledning att samhället hjälper till att hålla sådan jord fri från skog, som efter ett eller annat årtionde kan behövas för intensivare växtodling. Vidare bör framhållas, att en person som lämnar jordbruket kan få statligt lån till ett bostadsegnahem. Varför skulle han inte kunna få kreditgaranti för att köpa ett mindre jordbruk som även tjänar som boplats?

Det finns alljämt en stor mängd jordbruk som kan fungera som deltidjordbruk. De kan tills vidare bevaras i den mån det finns människor som önskar ha dem och bruka dem och som i denna boendeform finner en tillfredsställande miljö med trivsel och trygghet.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen vid sin behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 95 måtte besluta att även i fortsättningen statligt stöd skall kunna utgå till s. k. deltidjordbruk.

Stockholm den 2 maj 1967

Henry Berndtsson (fp)

Arvid Nilsson (fp)

Lennart Mattsson (cp)

i Lönsboda
